

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 מ"רושלים" שביחד עם "שלם" רומז לשלימות היראה וידוע שגבורה
 2 בגימטריא רי"ו, דהינו בחינת היראה, כמבואר בקבלה וחסידות
 3 שהיראה קשורה במידת הגבורה (והאבה במידת החסד) ובענין השמות
 4 בהארת שם הוי' (הרומז להתהוות העולמות, היינו אור הספירות המאיר
 5 בעולמות) – יש כמה בחינות, בהתאם
 6 לאופנים אפשריים בכתיבת אותיות שם
 7 הוי' עם המילוי של כל אות (היינו
 8 שהאות י' נכתבת "יוד", וכך הלאה) –
 9 כגון האות ה', שניתן לכתובה במילוי
 10 י' ("הי") וניתן לכתובה במילוי ה'
 11 ("הה") או מילוי א' ("הא"), ובהתאם
 12 לגימטריא של שם הוי' בכל אחת
 13 מצורות המילוי, הבחינה הנעלית ביותר
 14 היא שם ע"ב – הגימטריא של שם הוי'
 15 במילוי האות י' (יוד הי ויו הי) הרומזת
 16 למדרגה גבוהה ביותר, בבחינת נקודה
 17 בלבד שאינה ניתנת לגילוי והרחבה,
 18 כענין ספירת ה"חכמה", ראשית
 19 הארת אור הספירות, הנה שם ע"ב
 20 הוא רי"ו אותיות²⁵, כמבואר
 21 בספרי קבלה, ונהרי שם ע"ב הוא
 22 בחכמה, והוא ענין יראה
 23 עילאה שהיא בחכמה
 24 (פנ"ל), בחינת ראיה כמבואר
 25 לעיל שהתגלות אלוהית הנקלטת
 26 ונתפסת בבחינת ראייה מביאה לידי
 27 "יראה עילאה".
 28 וכיון שענין שלמות היראה
 29 בא על-ידי ראית המהות
 30 דאלקות, בהתגלות עצמותו ומהותו
 31 של הקדוש ברוך הוא בעצמו, הרי
 32 מוכן, שענין זה שיהי רק
 33 בנשמות כמו שהן למעלה
 34 בעולם האצילות (וכמו
 35 שנתבאר לעיל²⁶, במאמר שנאמר
 36 בלילה הראשון של חג השבועות אותה
 37 שנה, תשכ"ז שיעקר מציאות
 38 הנשמות היא בעולם האצילות), ששם בעולם האצילות מאירה
 39 מהות האלקות, ורק בעולמות שלמטה מאצילות יש נבראים בעלי
 40 מציאות מוגדרת ולכן נקראות נשמות ישראל כפי שהן בעולם האצילות
 41 בנות ירושלים, אותיות "יוד" ו"שלם", כיוון שיש בהן בחינת
 42 שלמות היראה שמצד ראית המהות דאלקות (וזהו

שפנשמות ישראל נאמר²⁷ צאינה וראינה, שעל-ידי
 'צאינה', לצאת במובן של ביטול והתעלות מעל גודי המציאות יכולים
 לבא ל'ראינה', שיהיה אצלם ענין הראיה, ועל-ידי זה
 יבאו לשלמות היראה), מה-שאין-כן במלאכים, שמקומם
 בעולם הבריאה (ולמטה מזה)
 בעולמות 'צירה' ו'עשיה', כל מלאך
 בהתאם לדרגתו), היינו בעולמות
 שבהם התגלות האלוהית היא לא
 בדרגה של ראיית המהות הנה
 עליהם נאמר²⁸ במלאכיו
 ישים תהלה, כלומר, גם האור
 המאיר במלאכים הוא לא מצד עצמם
 אלא אורו של הקדוש ברוך הוא,
 והכוונה היא למעט במעלתם
 וחשיבותם של המלאכים מפני
 שאין היראה אצלם
 בשלמות, כפי שהיא בנשמות
 ישראל הנמצאות בעולם האצילות
 לפי שאין מאירה בהם
 במלאכים בחינת גילוי המהות
 דאלקות כמו בעולם
 האצילות וכאשר התגלות
 האלוהית היא בדרגה יותר נמוכה, גם
 היראה היא בדרגה יותר נמוכה ואיננה
 "יראה עילאה".
 (ד) ובפירשיות יותר, ליתר ביאור
 בענין שלמות היראה הנה
 ירושלים קאי מכוונת על
 ספירת המלכות דאצילות,
 שנמשכת מבחינת החכמה
 (שהיא בחינת ראיה פנ"ל),
 כמאמר²⁹ הוזהר אבא יסד
 ברתא, האב יסד את הבת. כלומר,
 "אב" הוא כינוי לספירת החכמה (תניא
 פרק ג) ו"בת", בחינת מקבל, הוא כינוי
 לספירת המלכות, הספירה הכי תחתונה
 המקבלת מכל הספירות אך היסוד שלה
 נעוץ בספירת החכמה, הראשונה והעליונה מבין הספירות (וכך גם בכוחות
 הנפש - מידת המלכות היא בחינת הדיבור, ו"בת" היא אותיות הדיבור. ו"אבא
 יסד ברתא" היינו שהאותיות הן לא דבר נבדל מכוח השכל אלא שלאותיות
 הדיבור יש שורש ומקור בשכל עצמו). שזהו נוסף לכהן שאבא
 עילאה ספירת החכמה העליונה מקננא באצילות³⁰, בכל

(25) ראה פרדס שער כא (שער פרטי השמות) פ"ה. מאורי אור א, קא. (26) בד"ה צאינה וראינה פ"ד (תורת מנחם - התוועדויות חלק נ ס"ע 6 ואילך). (27) שה"ש ג, יא. וראה לקו"ת שה"ש כב, ב. (28) איוב ד, יח. (29) זח"ג (רע"מ) רמח, א. רנו, סע"ב. רנח, א. תקו"ז תכ"א (סא, ב). תניא אגה"ק ס"ה. (30) רמ"ז לוח"ב רכ, ב. נצו"א לוח"ג קיז, א. תו"א משפטים עה, א. סה"מ תרצ"ו ע' 119. ושי"נ.